

Họ, tên học sinh:..... Lớp..... Số báo danh:.....

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc văn bản:

Đất đã nặn nên bình
Cùi đã thành lừa đồ

Khó nhất là thu lại lừa
Và khó hơn: thu lại một lối làm

Khó nhất: phóng một nét tóm được cả trời đất
Và khó hơn: làm vạn vật sinh tình

Tạo hoá trong tay anh
Nhưng lòng tốt lại ở ngoài thiên hạ.

(Trích Thơ gồm Bát Tràng, Hữu Thịnh, <http://baovannghe.com.vn/fcviyet-1-2-21196.html>)

Trả lời các câu hỏi sau:

Câu 1. Văn bản trên viết theo thể thơ nào?

Câu 2. Theo văn bản, điều “khó nhất” là gì?

Câu 3. Anh/chị hiểu như thế nào về nội dung của hai dòng thơ sau?

Khó nhất là thu lại lừa

Và khó hơn: thu lại một lối làm

Câu 4. Từ hai dòng thơ sau, anh/chị nhận xét gì về tình cảm của nhà thơ đối với những nghệ nhân làng gốm? *Tạo hoá trong tay anh/Nhưng lòng tốt lại ở ngoài thiên hạ.*

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về sự cần thiết phải sống tử tế.

Câu 2 (5,0 điểm)

Thạch trận đàn bày vừa xong thì cái thuyền vut tới. Phối hợp với đá, nước thác reo hò làm thanh viện cho đá, những hòn đá bệ vệ bại phong lâm liệt. Một hòn ấy trông nghiêm thì y như là đang hất hàm hỏi cái thuyền phải xưng tên tuổi trước khi giao chiến. Một hòn khác lùi lại một chút và thách thức cái thuyền có giỏi thì tiến gần vào. Ông đồ hai tay giữ mái chèo khỏi bị hất lên khỏi sóng trận địa phóng thẳng vào mình. Mặt nước hò la vang dậy quanh mình, ùa vào mà bẻ gãy cán chèo võ khí trên cánh tay mình. Sóng nước như thể quân liều mạng vào sát nách mà đá trái mà thúc gối vào bụng và hông thuyền. Có lúc chúng đội cả thuyền lên. Nước bám lấy thuyền như đô vật túm thắt lưng ông đồ đòi lật ngửa mình ra giữa trận nước vang trời thanh la náo bạt. Sóng thác đã đánh đến miếng đòn hiểm độc nhất, cả cái luồng nước vô sở bất chí ấy bóp chặt lấy hạ bộ người lái đò [...]. Mặt sông trong tích tắc lò sáng lên như một cửa bể đom đóm rừng ùa xuống mà châm lừa vào đầu sóng. Nhưng ông đồ cố nén vết thương, hai chân vẫn kẹp chặt lấy cuống lái, mặt méo bệch đi như cái luồng sóng đánh hồi lưng, đánh đòn tia, đánh đòn âm vào chỗ hiểm. Tăng thêm mãi lên tiếng hỗn chiến của nước của đá thác. Nhưng trên cái thuyền sáu bơi chèo, vẫn nghe rõ tiếng chỉ huy ngắn gọn tỉnh táo của người cầm lái. Vậy là phá xong cái trùng vi thạch trận vòng thứ nhất.

(Trích Người lái đò Sông Đà, Nguyễn Tuân, Ngữ văn 12, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2020, tr.188- 189)

Phân tích đoạn trích trên; từ đó, nhận xét về phong cách nghệ thuật của nhà văn Nguyễn Tuân được thể hiện trong đoạn trích.